

[Povlsen.]

tror, det i Virkeligheden er saadan, at ogsaa de Folk, der har disse Eksaminer, maa gaa paa en Forberedelsesskole, forinden de kan komme ind paa Seminariet, de vil ikke kunne slippe igennem Optagelsesprøven, hvis de ikke har denne yderligere Forberedelse, saa jeg forstaar egentlig slet ikke Venstres stærke Modstand mod det, som nu foreslaas, thi det er ikke en Smule skarpere end det, vi allerede har ifølge hele Udviklingen, den Udvikling, som er sat i Gang af Venstres Minister Hr. Appel. Jeg maa sige, at jeg finder, det er en Forbedring, det Forslag, som Flertallet har stillet, og som blev gennemført forleden, at Vægten lægges paa de paagældendes Udviklingstrin og paa deres Kundskaber i Folkeskolens Fag. Jeg mener, at de Eksamensfolk, som den højtærede Minister kan lade slippe igennem, maa staa Maal med de andre paa det Omraade, saa at de ikke saadan uden videre kan slippe igennem; de skal staa paa det samme Udviklingstrin og have tilsvarende Kundskaber i Folkeskolens Fag som de andre, saa at det ikke er givet, at fordi man har en af disse Eksaminer, selv om det er en meget pæn Eksamen, slipper man ind.

Det er imidlertid det Udvalg, som er foreslaaet i § 4, der sammen med den højtærede Minister skal træffe de nærmere Bestemmelser vedrørende Vilkaarene for Optagelsen, og jeg haaber, man vil træffe forstandige Bestemmelser. Jeg er ikke i Tvivl om, at Ministeren vil det. Jeg tror, han paa Skolevæsenets Omraade har sunde og rigtige Principper. Han er ikke en Terperiets Mand, det gav hans Tale jo stærkt Udtryk for, og derfor tror jeg ogsaa, at han vil sørge for, at der træffes forstandige Bestemmelser vedrørende Optagelsen.

Jeg er overordentlig tilfreds med, at der for de Folk, der ved tidligere pædagogisk Virksomhed har vist, at de har Lyst og Anlæg til Lærergerningen, indrettes en særlig Optagelsesprøve, det lægger jeg ganske overordentlig Vægt paa.

Saa maa jeg sige, at jeg er ogsaa i høj Grad tilfreds med, at man vedblivende aabner Adgang til at tage Lærerprøve for dem, jeg vil kalde Autodidakter. Det er som Regel ikke de ringeste, de, der ikke har gaaet den regulære Vej, men har samlet

sig, maaske paa meget irregulær Maade, en Fond af Kundskaber og har naaet til en Modenhed, hvorved de overgaar mange af dem, der ellers kommer ind paa Seminariet og gennemgaar den 4-aarige Skole. Jeg er meget tilfreds med, at det kan lade sig gøre at gaa op til første Del af Lærerprøven uden at have opholdt sig paa et Seminarium, og at man endogsaa kan tage anden Del med, uden at man har opholdt sig paa Seminariet. Det er i Virkeligheden slaaet fast i § 5 og i § 10. Naturligvis bliver det undtagelsesvis, at Folk paa den Maade slipper igennem, men der skal ogsaa være Plads for Undtagelser, for Autodidakter, og det er det, disse Bestemmelser giver.

Jeg gaar ud fra, at de to første Aar paa Seminariet bliver de Aar, hvor man skal samle Kundskabsmængden, det er Aarene indtil første Del af Lærerprøven, men de to sidste Aar skal være Modningsaarene, det skal være de Aar, hvor de unge faar Lov til virkelig at udvikle sig, hvor de faar Lov til at følge deres særlige Interesser. Det aabnes der jo Mulighed for ved 2det Stykke i § 6. Her gælder det i højeste Grad om, at Terperiet ikke kommer til at gribe forstyrrende ind. Jeg gaar ud fra som givet, at der ikke skal være nogen Prøve mellem 3die og 4de Klasse, at de to Aar skal være fritaget for Eksamen. Jeg maa sige, at jeg saa med Forfærdelse, at Danmarks Lærerforening ønskede, at der skulde være en Eksamen hvert Aar — et stærkt Vidnesbyrd om, hvordan Eksamensrabies har taget Folk her i Danmark. Jeg gaar ud fra, at der ikke bliver nogen Eksamen mellem 3die og 4de Klasse, og saa gaar jeg ud fra, at man sørger for at holde alt Terperi ude her, saadan at de unge virkelig faar Lov til selvstændigt at udvikle sig og modnes til deres Gerning, og saadan at den afsluttende Prøve ikke bliver en Hukommelsesprøve, men bliver en virkelig Modenhedsprøve.

Det er mig en stor Glæde at se, at § 7 netop aabner Mulighed herfor. Efter min Mening er § 7 den allervigtigste Paragraf i hele Lovforslaget. Herefter skal Ministeren i Samraad med det Udvalg, som vælges af Dansk Seminarieforening, afgøre Fordringerne i det enkelte Fag ved den afsluttende Prøve. Det er af afgørende Betydning, at dette lægges i Ministerens og Udvalgets Haand, for det vil sige, at man kan fritage